

No tanquem les mans als nostres germans

Romà Casanova, bisbe de Vic

Any rere any, en aquestes dates de febrer, l'organització Mans Unides ens recorda que en el nostre món hi ha moltíssimes persones que pateixen fam, que no tenen el necessari per a alimentar-se suficientment. Però no sols això, sinó que també denuncia les causes d'aquest fet, entre elles la iniquitat que porta a una creixent desigualtat entre individus i pobles: acumulació de riquesa per part d'una minoria privilegiada enfront de més de la meitat de la població mundial que viu en la pobresa.

Els projectes de Mans Unides són fets a partir de les necessitats reals de les persones

Mans Unides va repetint aquesta denúncia des de fa seixanta-tres anys i, al mateix temps, treballa per la dignitat dels més vulnerables, intentant erradicar la misèria i la desigualtat. Perquè aquesta finalitat d'ajudar al desenvolupament de persones i pobles sigui eficaç es requereix la col·laboració de molta gent i institucions; en el cas que ens pertoca, amb la col·lecta d'aquest segon diumenge del mes de febrer a totes les parròquies del nostre bisbat. L'Església no pot tancar ni el seu cor ni les seves mans als qui més pateixen. L'aportació de tots i cada un de nosaltres ha de ser expressió del nostre desig de fer minvar la desigualtat que hi ha al món. Certament, és a les nostres mans reduir aquesta falta d'equitat.

La manera de treballar de Mans Unides és, des de sempre, mitjançant projectes concrets, aprovats prèviament i acompanyats en la seva realització. Per tant, els recursos econòmics recollits en les diverses activitats de les delegacions, en els donatius i en la col·lecta serviran per a finançar plans de desenvolupament integral en els paï-

sos més empobrits. Tenim la certesa que seran projectes fets a partir de les necessitats reals de les persones, sense caure en les ideologies dominants i propiciades des d'altres instàncies mundials de govern. Tot desenvolupament que no tingui la persona humana en el seu centre, en el respecte a la seva llibertat i a la seva dignitat, no és autèntic progrés, sinó causa de més sofriment i misèria.

Les necessitats arreu del món són grans, immenses. La nostra aportació, encara que sembli ínfima enfront de la magnitud del problema, és valuosa als ulls de Déu i constructora de dignitat humana. El bé és difusiu, ens recordava Francesc, papa, en el viatge apostòlic al Congo; per això hem de tenir la certesa que el bé que fem amb la nostra almoina a Mans Unides serà font de més bé en altres persones i així el bé serà més present en el nostre món. No tanquem les mans als nostres germans necessitosos.

